

Thi thoảng cũng đã đến lúc nên thẳng thắn phê bình và đóng góp ý kiến vào Nhà nòng vì những gì tốt hơn hay chưa hoàn thiện, nhất là những gì liên hệ đến nhân phẩm và nhân quyền

29/06/10

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Đ

GM GP Vinh Phaolo Nguyễn Thái Hợp.

Trang tin của Hội đồng Giám mục VN vừa có bài phỏng vấn Tân GM GP Vinh Phaolo Nguyễn Thái Hợp. Nội dung bài phỏng vấn, Tân GM GP Vinh đã có những đề cập đến các vấn đề khá nhạy cảm và những ý kiến kèm theo khá phức tạp của HĐGMVN hiện nay.

Chúng tôi xin đăng bài phỏng vấn này để quý vị được gì theo dõi.

Cũng nhân ngày quan trọng của Tân GMGP Vinh Phaolo Nguyễn Thái Hợp và nguyên GMGP Vinh Phaolo Cao Đình Thuyền, BBT Nòng Công Lý xin gửi đến hai Đức GM GP Vinh lời chúc luôn được Thiên Chúa quan phòng để được hành cùng sứ mệnh của Giáo hội, trên nền Sứ vụ, Công Lý, Hòa Bình

WHD: Trang WHD vui mừng được tin Tòa Thánh đã chấp thuận thêm cho Giáo Hội Việt Nam một giám mục mới và Đức cha là người đã được Tòa Thánh chọn để giữ chức vụ này. Xin Đức cha cho biết qua tiến trình bổ nhiệm và xin chia sẻ vài cảm nhận ban đầu về sự vụ Giám mục.

GIÁM MỤC NGUYỄN THÁI HỢP (Gm NTH): Không biết phải trả lời như thế nào đây để vừa theo sát câu hỏi vừa diễn tả được sự phức tạp của tiến trình bổ nhiệm giám mục trong bối cảnh Việt Nam hôm nay! Tôi muốn phép nhìn vấn đề dưới nhiều góc độ sau đây:

1)- Theo giáo luật hiện hành, việc bổ nhiệm giám mục được thực hiện theo tiến trình thông thường sau đây:

Khi có nhu cầu, vị Hồng y hoặc Giám mục giáo phận sẽ gửi lên Tòa Thánh Vatican một danh sách gồm ba ứng viên để coi là xứng đáng nhất để đảm nhận chức vụ này. Các cơ quan hữu trách của Tòa Thánh sẽ song song với nhau thông tin khác nhau để thẩm định với các ứng viên. Tất cả tiến trình tham khảo và “điều tra” này hoàn toàn được bảo mật.

Nếu không chấp nhận cả ba ứng viên được đề cử này thì Tòa Thánh sẽ trở lại với giáo phận. Nếu tìm được ứng viên thích hợp, Tòa Thánh sẽ thông báo danh tánh người được chọn cho giáo phận và yêu cầu bên quy định thông báo quy định đến các cơ quan Tòa Thánh cho người được đề cử, đồng thời yêu cầu vị này cho biết ý kiến.

Nếu ứng viên trở lại chấp thuận, Tòa Thánh sẽ tiến hành thủ tục cần thiết để Đức Thánh Cha chính thức ký tờ sắc bổ nhiệm. Tòa Thánh cũng quy định ngày công bố bổ nhiệm mới, đồng thời báo cho giáo phận và tiến hành các bước tiếp theo.

2)- Tôi Việt Nam, tiến trình bổ nhiệm phức tạp và rắc rối hơn. Sau khi tìm được ứng viên thích hợp, Tòa Thánh sẽ thông báo danh tánh ứng viên này cho Nhà nước để tham khảo ý kiến. Theo thẩm quyền hiện nay, Nhà nước phải cho biết ý kiến trong khoảng thời gian mà hai bên đã qui định. Trên thực tế, có những trường hợp Nhà nước trả lời nhanh chóng khoảng vài ba tháng; có những trường hợp khác đã trì hoãn nhiều lần và cũng có những trường hợp Nhà nước không chấp thuận người được tiến cử.

Sau khi nhận được trả lời đồng thuận của Nhà nước, Tòa Thánh mới thông báo cho giáo phận và tiếp tục những thủ tục cần thiết khác. Khi báo tin cho giáo phận vào ngày công bố bổ nhiệm mới thì Tòa Thánh cũng báo tin cho một vài cơ quan Nhà nước. Một số rò rỉ thông tin phải chăng đã phát xuất từ đây?

Không phải vô lý mà một số người yêu cầu nên xác định rõ hơn vai trò của Nhà nước trong tiến trình bổ nhiệm giám mục tại Việt Nam. Phải chăng nên đơn giản áp dụng tiến trình chung đang được áp dụng tại hầu hết các nước trên thế giới theo Giáo luật, Điều 377?

3)- Đối với bản thân tôi, tiến trình đã bắt đầu từ hai năm nay và thông tin cũng rò rỉ nhiều phía. Có lúc, tôi đã nghĩ đến chuyện giã từ những công tác thế tục xuyên, nhưng vì công việc tiến trình này sẽ đi đến đâu và kéo dài bao lâu, nên cần tiếp tục sinh hoạt bình thường. Kết quả là hiện tại tôi vào tình trạng ngủ ngon hơn những chỗ: Một hội nghị quốc tế, 2 cuộc tọa đàm, 2

khóa thông tin huân và hai cuộc tuôn tĩnh tâm. Không biết phải gọi quy tụ như thế nào đây? Trộm nghĩ sau gì rồi cũng phải thôi. Dĩ nhiên, khi nghe lời cáo từ biệt ngày, nhiều người sẽ cau mày và nhăn mặt, nhưng chắc chắn sau đó cũng sẽ thông cảm cho hoàn cảnh ngoài ý muốn này.

Một điểm khác đang gây băn khoăn thao thức cho tôi: Làm sao sẽ đáp ứng nhu cầu mới của địa phương mà không giáo phận rớt xuống, nhiều cá tính và làm truyền thống giáo phận Vinh, sẽ tiếp tục công tác loan báo Tin Mừng trong lãnh vực văn hóa – giáo dục – xã hội? Làm sao kết nối hài hòa giữa trách nhiệm mới với công tác nghiên cứu và suy tư?

Với vai trò giám mục của một giáo phận ở tỉnh Nghệ An, không biết có còn cần hội đồng giám mục hay không? Giám sinh cho người có hoàn cảnh đặc biệt hay người xuôi trên những chuyến xe đêm để tháp tùng đoàn y tế công đồng? Liệu có còn đồng hành xe máy để thăm các xóm nghèo, hay nhậm nhi lý cả phê bình trong những “quán cóc” bên vỉa hè để nghe các bạn trẻ tâm sự; hoặc những “buổi đi tìm tâm” hàng tuần với anh em đi hành CLB Phaolô Nguyễn Văn Bình để lên kế hoạch, đồng thời công trình; những cuộc họp đàm luận với các quán cà phê sân vườn hoặc khách sạn cao cấp? Làm sao tiếp tục duy trì lời sống giữa đời, gần gũi, tinh thần cởi mở, tiếp xúc thông minh với giáo dân, biết tiếp cận các vấn đề thời đại và hình thức làm việc nhóm?

WHD: Là chủ nhiệm Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình, một “câu lạc bộ” được thành lập để gặp gỡ, trao đổi, thảo luận và học hỏi của những người Công giáo đời thân phận với Giáo Hội và xã hội Việt Nam hôm nay theo tinh thần Phúc Âm, xin Đức Cha cho biết về tình hình của Câu lạc bộ này? Đức Cha hãy nói tiếp về hình thức hoạt động này của Câu lạc bộ, chúng ta, bằng cách thành lập một chi nhánh của Câu lạc bộ tại giáo phận Đức Cha phải trách?

Gm NTH: Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình khai sinh trong điều kiện khó khăn và hoàn cảnh rất đặc biệt, những người ở trên Câu lạc bộ với tinh thần và trong một thời gian ngắn đã tạo được một môi trường... để gặp gỡ, trao đổi, thảo luận, học hỏi giữa các trí thức trong cũng như ngoài Công giáo. Các thành viên, các thân hữu và các đối tác quy tụ để duy trì Câu lạc bộ. Sau nhiều suy nghĩ và thảo luận, ban Điều hành yêu cầu tôi tiếp tục giữ chức Chủ nhiệm và bổ sung thêm một Phó Chủ nhiệm thông tin truyền thông. Các chức vụ khác vẫn duy trì như cũ.

Câu lạc bộ sẽ tiếp tục tổ chức Tọa đàm: Giữa truyền thống và Đổi mới Dân Chúa, vào cuối tháng 5. Đang chuẩn bị một Tọa đàm khác để kỷ niệm “một trăm năm ngày sinh của TGM Nguyễn Văn Bình” vào cuối tháng 8. Đức biết, đầu tháng 11 sẽ trở lại để tài, mà nhiều người đang chờ đợi: Hội thảo về pháp lý về Biển Đông và hội đồng Việt Nam.

Tôi sẽ cố gắng đứng hàng với CLB trong các tọa đàm quan trọng và tin tưởng rằng vì tôi ra Vinh sẽ không ảnh hưởng đến hoạt động thông tuyên và hướng đi của Câu lạc bộ.

WHD: *Đến club tôi nhận thấy năm nay Đức Cha đã đứng hàng với Nhóm Đức tin & Văn hóa chăm lo cho những người có hoàn cảnh đức đức. Xin Đức Cha cho biết hoạt động này sẽ được tiếp tục ra sao khi Đức Cha nhận sự vụ mới?*

Gm NTH: Nhóm Đức tin & Văn hóa được thành lập năm 2000, quy tụ một số giáo dân thuộc ngành nghề chuyên môn và tôn giáo khác nhau. Trong thời gian qua, Nhóm đã liên tiếp mở các lớp học giáo dân, mở phòng khám tư miễn phí cho các bệnh nhân HIV-AIDS, tổ chức các chuyên khám bệnh cho người nghèo ở những vùng quê, tổ chức Lễ hội Giáng sinh cho những người có hoàn cảnh đức đức (khiếm thính, khiếm thị, khuyết tật, mồ côi, trẻ em đường phố, bệnh nhân phong, HIV-AIDS...) và một số công tác giáo dục – xã hội khác.

Có những lúc tôi quá bận vì và ôm đồm nhiều chuyên nên cũng không thể đi gặp đứng hàng với Nhóm. Tuy nhiên, Nhóm vẫn tiếp tục phát triển. Hy vọng cha Phêrô Hoàng Thanh, tân Tu viện trưởng Tu viện Mai Khôi, sẽ giúp Nhóm phát triển hơn nữa.

WHD: *Xin Đức Cha giải thích đôi nét về ý nghĩa của Huy hiệu và Khẩu hiệu giám mục mà Đức Cha đã chọn và ý nghĩa của nó?*

Gm NTH: Châm ngôn mục vụ của tôi là Sự thật và Tình yêu. Châm ngôn mục vụ nhận mình hai yếu tố căn bản: Sự thật được diễn tả bằng hai màu “đen-trắng”, lấy từ logo của Dòng Đa Minh, còn trái tim bao bọc chung quanh là biểu tượng của tình yêu. Cả hai được nối kết với nhau và gắn chặt vào thập giá của Đức Kitô. Sự thật và tình yêu, đức đức các Kitô hữu, Đức Kitô chính là “con đường, sự thật và sự sống” (Ga 14, 6). Không ai có thể đến với Thiên Chúa mà không phải ngang qua Người. Và cũng chính ai được cứu rỗi, nếu không yêu thương như Người đã yêu thương chúng ta.

Châm ngôn có hai vế. Vế đầu nhận mình đến trách nhiệm kiếm tìm và phục vụ Chân lý. Thánh Đa Minh đã lấy việc loan báo Tin Mừng và phục vụ chân lý nhận mình là người của Dòng Giảng thuyết. Điều hướng đầu tiên của người này là phải tôn trọng phẩm giá chính xác của sự vật khách quan, cũng như các quy luật và giá trị của chúng. Yêu cầu tôn trọng sự thật khách quan vốn được coi là thái độ thông minh trí thức. Đức Giêsu cũng thông minh căn dặn các môn đồ: “Họ có thể phản đối

có, không thì phải nói không. Thêm một điều gì là do ác quỷ” (Mt 5,37). Theo thánh Tôma Aquinô, vì c truy t m chân lý đòi hỏi thái độ chân thành và biết mở rộng tâm hồn để đón nhận sự thật “bất cứ từ đâu tới và bất kể do ai nói”.

Đối với các Kitô hữu, ngoài sự thật tự nhiên nói trên còn phải khám tìm sự thật siêu nhiên, có sự c c u đ và giải thoát con người. Đó chính “Ánh sáng vĩnh c u chiếu soi trần gian”, mà Đức Kitô đem đến. Chính Ngài đã tuyên bố với người Do Thái: Sự thật sẽ giải phóng các ông và làm cho các ông được tự do, trái lại tôi là tôi và làm cho tôi nô lệ hóa con người, làm cho họ bị vong thân, bằng họ, không không (x. Ga 8, 31-36).

Thánh Phaolô đã diễn tả một cách thật sự nét phần hai của chiêm ngắm qua Bài ca đức ái (1 Cr 13,1-14). Với Tông đồ dân ngoại, mà tôi được hân hạnh nhận làm thánh quan thầy, quy: “Giống như tôi được nói tiên tri và được biết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin để chuyển núi dời non, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì. Giống như tôi có đem hết gia tài cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cơ thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi...”.

Lạy oán báo oán vốn được coi là điều dĩ nhiên ở thời đó. Cho một số hiện nhân hiện tại mọi vật khi cái là thông tình và biết đến đến với hiện tại “oán báo oán, oán chấp chùng”. Lần kia, một môn sinh hỏi Khổng Tử: “Lạy ân báo oán được chăng?”. Với vốn thông hiểu trả lời: “Nếu u lạy ân báo oán thì lạy gì báo ân?”. Và ngài đáp: “Lạy chính nghĩa báo oán và lạy ân báo ân”. Phải công nhận rằng đây là một quan niệm triết lý chính trị nhân bản và tiên bố mà suốt mấy ngàn năm qua nhân loại đã cố gắng thông hiểu.

Tuy nhiên, từ việc tôn giáo, thánh Phaolô mời gọi các Kitô hữu cố gắng đi xa hơn là thông tình và ngay cả triết lý chính trị tiên bố. Ngài tha thiết nhắn nhủ: “Hãy chúc lành cho những người bất bình anh em, chúc lành cho kẻ thù nguy hiểm của (...). Đừng lấy ác báo ác, hãy chú tâm vào những điều mọi người cho là tốt (...). Đừng trả thù cho sự ác thù địch mình, nhưng hãy lấy thiện mà thắng ác” (Rm 12, 14,17, 21).

Chính Đức Giêsu đã coi “yêu thông” là điều răn căn bản của Kitô giáo: “Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu kẻ thù và hãy ghét kẻ thù. Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cứu nguy cho những kẻ ghét anh. Như vậy, anh em mới được trọn nên con cái của Cha anh em trên Trời” (Mt. 5,43-45). Bài giảng trên núi khai triển giáo lý căn bản này và trở thành một thể hiện của Nền tảng Trật tự: “...Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương... Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa. Phúc

thay ai bỏ bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ” (Mt 5, 7-10).

Thánh Gioan là người đã dám đem nghĩa “Thiên Chúa là tình yêu” và quy quy t “ai không yêu thì không biết Thiên Chúa”(1Ga 4,8). Đây là một cách nghĩ cao và nét đẹp trong của niềm tin Kitô giáo. Trong di sản văn hóa, chính Đức Giêsu cũng long trọng tuyên bố: “Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em hãy yêu thương nhau ... như Thầy đã yêu thương anh em”. Kết quả đó “yêu thương” trở thành dấu chỉ cho nhân loại nhìn nhận người môn đệ của Đức Kitô (x. Ga 13, 34-35).

WHD: Hình như một số Giám mục Việt Nam đã chọn châm ngôn tình yêu? Như vậy, đâu là đức ái và tính thiện của châm ngôn này?

Gm NTH: Đúng vậy, ít nhất trong châm ngôn của bốn giám mục Việt Nam chúng ta gặp thấy hai yếu tố “Sống tốt” và “Tình yêu”, nhưng đức của nó khác và xếp đặt một cách khác nhau như Sống tốt trong Yêu thương, Thực hành Chân lý trong Tình thương, Bác ái và Chân lý, Sống tốt và Tình yêu... Phải chăng số kiến này chọn từ văn hóa dân, phong phú, tính thiện và tầm quan trọng của hai yếu tố nói trên, nhất là từ khi Đức Bênêđict XVI công bố thông điệp “Sống tốt trong Tình yêu”?

Từ khi có chọn trọng Đức Maria, Việt Nam đã đặt đức của nó thành tiêu chuẩn quan trọng, đức của đánh giá là người nôm. Nhưng hoa hồng nào mà chọn có gai và mọng nào chọn có mặt trái của nó! Kết quả thể hiện là kinh tế tăng trưởng nhanh, nhưng hình thành một xã hội rạn nứt, giàu có, đói nghèo, tàn nhẫn, phi chu đáo. Gia đình ngày một rệu rã, rạn nứt! Con người như điên loạn, quay cuồng, sống vội, chấp đặt, buông thả, nóng ruột kiếm tiền, cảm thấy hối hận và sẵn sàng đánh đổi mọi thứ để có nhiều tiền hơn!

Bên cạnh đó, hiện tượng giá trị đang lên ngôi: bóng chấp giá, thông tin giá, báo cáo giá, danh hiệu giá, khái niệm giá, hàng hóa giá, tiêu chuẩn giá, thành tích ảo, thậm chí số, bánh, thực phẩm và thuốc cũng bị “làm giá”. Dồn dồn vào bản khoản từ hội thi sao một xã hội văn có truy cập thông tin nhân, lý, nghĩa, trí, tín mà ngày nay lại đầy dẫy những giá trị, lý, a lý, đói nghèo và phi đạo đức đến như vậy?

Nhưng đáng tiếc số bóp méo thông tin trong tiến trình giá trị quy một số tranh chấp, các Giám mục Việt Nam đã viết như sau: “Một số phương tiện truyền thông thay vì là nhịp cầu liên kết và cảm

thông thì là gieo rắc hoang mang và nghi ngờ (...). Ngày nay, mặt trong những điều gây nên những lo lắng tâm là sự gian dối trong nhiều lãnh vực, kể cả trong môi trường công nhân đến sự thất bại của những giáo dục học đường. Chúng ta nhìn thấy những ai tha thiết với tiến bộ của đất nước và dân tộc, không thể không quan tâm đến vấn đề này” (ngày 23-9-2008).

Ngoài ra, tôi Việt Nam tăng trưởng kinh tế chưa đáng hành với sự tăng trưởng về chất lượng cuộc sống và phát triển xã hội. Trái lại, tình trạng chênh lệch giàu nghèo đã tăng cao và ngày càng nghèo nàn là thành phần thua thiệt nhất.

Trong bối cảnh đó, sự thất bại và công bằng là điều kiện sống khốn và yếu tố cần thiết để xây dựng một xã hội tiến bộ và nhân bản. Tuy nhiên, chúng ta không công bằng và chân lý mà thôi thì chưa đủ. Thất bại, “công bằng có thể phân biệt chính mình, trừ khi nó bị đặt ra cho một số công minh sâu xa hơn, là bác ái” (Gioan Phaolô II). Dưới nhãn quan Kitô giáo, giữa sự thất bại, công bằng và tình thương luôn hiện diện một tình trạng quan trọng bị bỏ quên. Nếu không thể yêu thương đích thực mà chỉ vì công bằng và sự thất bại, thì khi tình yêu bóng tối, công bằng và sự thất bại trở thành chai cứng, lạnh lùng, thiếu sinh khí và thiếu con tim.

Chính vì vậy, Giáo huấn xã hội của Giáo hội tiến hành tranh đấu cho công bằng và chân lý, nhưng sự không bao giờ được là đó. Giáo hội luôn mời gọi chúng ta can đảm đi xa hơn, để vượt qua sự suy nghĩ ích kỷ đến chỗ chúng ta là tình yêu, lòng từ bi, nhân ái... Đức Giáo chủ Gioan Phaolô II đã dạy chúng ta cách sâu sắc một tình trạng quan sinh tử này:

“Lòng thương xót đích thực theo một nghĩa nào đó, là nguồn cảm hứng sâu xa nhất làm phát sinh công bằng. Nếu công bằng thì nó là thích hợp cho việc phân xử giữa người với người liên quan tới sự phân phối của cải và việc chọn một cách công bằng, thì tình yêu và chúng ta có tình yêu (bao gồm cả tình yêu khoan dung mà ta gọi là lòng thương xót) mới có thể trở nên người với người chính mình. Lòng thương xót thất bại Kitô giáo, theo một nghĩa nào đó, cũng là hiện thân hoàn toàn nhất của sự bình đẳng giữa người với người và do đó cũng là hiện thân hoàn toàn nhất của công lý vì trong lãnh vực riêng của nó, công lý cũng như một kết quả như thế. Tuy nhiên, sự bình đẳng do công bằng mang lại thường bị giới hạn vào lãnh vực của cải vật chất bên ngoài, còn tình yêu và lòng thương xót lại làm cho con người gặp gỡ nhau trong cái giá trị là chính con người, với phẩm giá riêng của mình” (Thiên Chúa Giàu lòng thương xót, số 14).

WHD: Khi trở thành một thành viên của hàng Giáo phẩm, Đức cha quan tâm và muốn chia sẻ gì với Hội đồng Giám mục và với cộng đồng Dân Chúa tôi Việt Nam, để bắt đầu vào giai đoạn kế nhiệm năm mươi năm thành lập hàng giáo phẩm Công giáo chúng ta?

Gm NTH: Tôi là lính mới trong hàng Giám mục và chưa hề tham dự các buổi họp của HĐGM cho nên không dám lạm bàn về công cuộc thánh hóa, đời sống thiêng liêng và cách thức làm việc... Chỉ xin mời đàm luận vài chuyện bên lề như sau.

1)- Trong Ad limina 2009, Đức Giáo chủ Bên Đức XVI biểu lộ sự trân trọng đối với các Giám mục Việt Nam khi nhắc đến hai Thánh Mục tử (1980 và 2008) của HĐGM-VN. Tiếp đó, ngài lý luận về những thách thức mà Đức Gioan Phaolô II đã đề nghị với HĐGM-VN: “Đời sống thiêng liêng và công tác chân thành”. Sau đó, ngài đã khai triển thành một đề nghị như sau: “Chỉ huy cũng như tôi đều biết rằng một sự hợp tác lành mạnh giữa Giáo hội và công đồng chính trị có thể thúc đẩy tiến bộ. Với điểm này, Giáo hội mời gọi các phần tử của mình đến thân mật cách lắng nghe thì cần để xây dựng một xã hội công bằng, liên đới và bình đẳng. Giáo hội không đòi hỏi phải thay thế trách nhiệm của các nhà cầm quyền, nhưng chỉ mong muốn có thể góp phần chính đáng vào đời sống quốc gia, để phần tử toàn dân, trong tinh thần đời sống và hợp tác, tôn trọng lẫn nhau” (s. 7).

Thi thoảng đã đến lúc HĐGM-VN nên dựa trên giáo huấn của công đồng Vatican II và những chỉ dẫn của Thánh Bên Đức XVI để đưa ra một đề nghị thiêng liêng mà phù hợp với đòi hỏi của thời đại và để ưu tiên các Thánh Bên Đức XVI.

2)- Những sự việc xảy ra trong mấy tháng qua qua phải chăng đã giúp chúng ta suy nghĩ nhiều hơn về vai trò của truyền thông? Chúng ta đang sống trong giai đoạn thông tin kỹ thuật số. Nhưng ta không chỉ phải biết thông tin trên nguyệt san, tuần san hay nhật báo, mà trên mạng, với những phương tiện kỹ thuật, thông tin và truyền thông.

Đời sống với những tiến bộ này, nhiều người đang yêu cầu HĐGM đời sống và chia sẻ thông tin nhiều hơn với Công đồng Dân Chúa. Phải chăng trước khi đời sống với Nhà nôm c hay để có thể đời sống hiểu biết với bên ngoài cần “đời sống thiêng liêng và công tác chân thành” với Công đồng Dân Chúa?

Về mặt pháp lý, Giáo hội Công giáo có Bộ Hiếp Thông, và cũng chỉ mới xuất hiện từ hơn 10 năm nay (12-1998), để hình thức một “Bộ tin”, lưu hành nội bộ, với số lượng theo quy định pháp luật và hơn 100 bản (trong thời gian, số lượng in nhiều hơn) và hai tháng mới ra một kỳ. Để trả lời cho nhu cầu hiểu biết và khát thông tin của giáo dân, phải chăng WHĐ nên cung cấp thông tin nhiều và nhanh hơn? Phải chăng đã đến lúc nên thông tin đi mà nhiều Giám mục đã đề nghị: Cần thiết một “phát ngôn viên” chính thức và những “kênh” truyền thông xuyên.

3)- Thỉnh thoảng cũng đã đến lúc nên thẳng thắn phê bình và đóng góp ý kiến với Nhà nôm c và những gì bất thiện hay chưa hoàn thiện, nhất là những gì liên hệ đến nhân phẩm và nhân quyền. Những đóng góp cũng cần thẳng thắn và hỗ trợ những chuyển trình ích quí cho dân.

Phải chăng cũng nên mạnh mẽ lên tiếng khi cần thiết và kiên trì thuyết phục để Giáo hội có thể thực hiện sự mạnh mẽ phục vụ cộng đồng mình trên mặt lãnh vực, đặc biệt trong các lãnh vực giáo dục, y tế, bác ái xã hội, truyền thông....

4)- Ngoài ra, do kinh nghiệm bản thân hay do hoàn cảnh cụ thể mà đưa ra những học do cụ thể, một số người Công giáo và quần chúng không thể đòi hỏi với Nhà nôm c này, vì sự xung khắc ý thức học và vì sự tráo trêu, mách khỏe, thao túng... cộng một sự quan chức. Mọi chấp nhận đòi hỏi chỉ là một thao "lừa quan ngại thế" hay đã bị móc mủ!

HĐGM nghĩ gì về thực trạng này? Có những hướng giải quyết nào không? Phải chăng vì cần đòi hỏi đòi hỏi và đào sâu Giáo huấn xã hội cộng Giáo hội trở thành một nhu cầu không thiết?

Dĩ nhiên, đây chỉ là một vài ý nghĩ vơi vãng và thô sơ, cần được đào sâu hơn. Dù sao, xin cảm ơn WHĐ đã đặt câu hỏi để có dịp suy nghĩ.

Nhân dịp này, xin mời quý đức gi ra Vinh để tiếp thông với giáo phận chúng tôi: Lễ tôn phong giám mục sơ cấp hành tại Tòa giám mục Vinh, lúc 7g30 sáng, ngày 23 tháng 7 năm 2010. Xin đa tạ.